

Ομιλία Παύλου Χρηστίδη βουλευτή ΠΑΣΟΚ - Κινήματος Αλλαγής στη συνεδρίαση της Κεντρικής Επιτροπής

Π. Χρηστίδης: Όσοι πόνταραν στη διάλυση του ΠΑΣΟΚ ηττήθηκαν και θα ηττηθούν ξανά

Συντρόφισσες και σύντροφοι,

θέλω να στείλω την αμέριστη συμπαράστασή μου στους πυροσβέστες και σε όσους αγωνίζονται αυτή τη στιγμή, λίγα χιλιόμετρα από εδώ, να κατασβέσουν, κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, πυρκαγιές που κυκλώνουν σπίτια και εγκυμονούν κινδύνους για ανθρώπινες ζωές. Εύχομαι σύντομα αυτό να περιοριστεί. Εδώ και πολλά χρόνια ακούμε πολλά γύρω από τα ζητήματα της πολιτικής προστασίας αλλά όταν έρχεται η ώρα βλέπουμε την αποτυχία του δήθεν επιτελικού κράτους. Είναι σαφές πια για όλους μας που βρίσκεται το αντίπαλο δέος και που βρίσκεται ο πύλης. Ο αντίπαλος προφανώς βρίσκεται έξω από εδώ και ο πύλης προφανώς είναι στη νίκη.

Φίλες και φίλοι,

το Κίνημά μας ιδρύθηκε από τον Ανδρέα Παπανδρέου 50 χρόνια πριν για να υπηρετεί τον λαό και την πατρίδα.

Πέντε δεκαετίες μετά από εκείνη την ιδρυτική διακήρυξη που άλλαξε την ιστορία της Ελληνικής Δημοκρατίας και έδωσε σε κάθε Έλληνα και κάθε Ελληνίδα, δύναμη και προοπτική, ώστε να αλλάξει μέσα σε μία γενιά το βιοτικό επίπεδο και να μετατρέψει την Ελλάδα από παρία των διεθνών εξελίξεων σε πρωταγωνιστή της ευρωπαϊκής ολοκλήρωσης. Βιώνουμε σήμερα τις επίπονες οδύνες μιας νέας ιστορικής περιόδου, όπου τα πολιτικά κόμματα που πρωταγωνίστησαν τη Μεταπολίτευση αναζητούν νέο ρόλο, διαφορετικό λόγο και κυρίως μια νέα σχέση με τον ελληνικό λαό.

Η συζήτηση που άνοιξε μετά τις ευρωπαϊκές εκλογές με επίκεντρο το ΠΑΣΟΚ και με τρόπο βίαιο, φαίνεται να διαμορφώνει μία ευκαιρία την οποία οφείλουμε να αξιοποιήσουμε.

Με τον πιο σκληρό τρόπο συνειδητοποιήσαμε, όσοι τουλάχιστον θέλουμε να διαβάσουμε τα αποτελέσματα αντικειμενικά και με ειλικρίνεια, την απογοήτευση, την έλλειψη εμπιστοσύνης, την οργή που νιώθει ο ελληνικός λαός, συνολικά, προς ένα πολιτικό σύστημα της εφήμερης ατάκας και των διαχειριστικών αντιλήψεων.

Βιώνουμε μία γενικευμένη κρίση της πολιτικής, ως συνέχεια της οικονομικής και της κοινωνικής κρίσης όπως διαμορφώθηκε σε εθνικό και ευρωπαϊκό επίπεδο τα τελευταία 15 χρόνια. Η κρίση αυτή δεν γεννήθηκε τώρα, αλλά έχει τις ρίζες της στη συντήρηση όπως εκφράστηκε τις προηγούμενες δύο δεκαετίες. Σήμερα βιώνουμε όλες εκείνες τις συνέπειες της ανασφάλειας και του φόβου που προήλθαν από τις επιλογές της κας Μέρκελ, του κ. Σαρκοζί, του κ. Μπαρόζο και των εγχώριων συναδέλφων τους, όπως ο κ. Καραμανλής και ο κ. Μητσοτάκης.

Ανισότητες οικονομικές, συνθήκες ζούγκλας σε εργασιακό επίπεδο, δημογραφική κρίση, αχαλίνωτη λειτουργία των ελίτ και των καρτέλ. Η 4η βιομηχανική επανάσταση είναι εδώ και αντί να προσφέρει καλύτερες συνθήκες εργασίας και υψηλότερες αμοιβές δημιουργεί συνθήκες με ανθρώπους να δουλεύουν πολύ περισσότερες ώρες για πολύ λιγότερα χρήματα σε πολύ πιο δύσκολες συνθήκες.

Στην Ελλάδα, βιώνουμε το τέλος του κοινωνικού κράτους, όπως το ξέραμε, από τον κ. Μητσοτάκη, αφού όποιος δεν έχει λεφτά, όσο φόρο κι αν πληρώνει δεν μπορεί να έχει πρόσβαση σε ποιοτικές παροχές δημόσιας υγείας. Το ίδιο απογοητευτικά είναι και τα δεδομένα σε επίπεδο εκπαίδευσης, αφού τα πρόσφατα στοιχεία της έκθεσης Πίζα καθώς και των αποτελεσμάτων των πανελληνίων

εξετάσεων δείχνουν την αποτυχία του εκπαιδευτικού συστήματος να διαμορφώσει πολίτες με γνώσεις, δεξιότητες και προοπτική, ενώ η εικόνα με συνταξιούχους να περιμένουν σε ουρές για να επιστρέψουν στην εργασία με απογοητεύει.

Η ακρίβεια, η αισχροκέρδεια, η στασιμότητα μισθών και συντάξεων οδηγεί τα μεσαία οικονομικά στρώματα στον αφανισμό. Και αν αυτά ακούγονται ως πολυπαιγμένες διαπιστώσεις, είναι σημαντικό πια να δώσουμε στην παράταξή μας ιδιαίτερη σημασία και στις λέξεις και τις πράξεις, από τις οποίες παράγονται συνέπειες που βρίσκουμε μπροστά μας.

Αν θέλουμε να βγούμε από τον κύκλο των χαμένων ευκαιριών και να διαμορφώσουμε έναν πραγματικά πρωταγωνιστικό ρόλο πρέπει να ακολουθήσουμε τον δρόμο της αλήθειας - είτε βολεύει είτε όχι - και στη συνέχεια να διαμορφώσουμε μεγάλες πρωτοβουλίες.

Πρωτοβουλίες που δημιουργούν γεγονότα και δεν λαμβάνονται για να ικανοποιήσουμε την αυταρέσκεια μας, την ανάγκη των τηλεοπτικών δελτίων ή την αντιμετώπιση εσωκομματικών συσχετισμών.

Το ΠΑΣΟΚ ιδρύθηκε για να υπηρετεί τον λαό και την πατρίδα και αυτό σημαίνει ότι πρώτα απ' όλα πρέπει να έχουμε ανάλυση και παρέμβαση σε όσα γίνονται γύρω μας.

Έχουμε ιστορική ευθύνη όχι μόνο να μιλήσουμε για όσα γίνονται στην Παλαιστίνη αλλά και να παρέμβουμε με κάθε τρόπο προς τη διαμόρφωση μιας ειρηνικής επίλυσης του ζητήματος. Δεν μπορούμε να κλείνουμε τα μάτια σε όσα προκαλεί ο κ. Νετανιάχου στην περιοχή. Ήμουν στην εβραϊκή συναγωγή εκπροσωπώντας το ΠΑΣΟΚ μετά το βάρβαρο χτύπημα της Χαμάς δηλώνοντας εκ μέρους όλων μας την αμέριστη στήριξη της παράταξης και των Ελλήνων προς τον ισραηλινό λαό, αλλά αυτό που τώρα συμβαίνει στην Παλαιστίνη δεν δικαιολογείται, δεν καταπίνεται και πρέπει να κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας να σταματήσει.

Έχουμε όμως και ιστορική ευθύνη να μιλήσουμε για την υποκρισία και τα αδιέξοδα της κυβέρνησης Μητσοτάκη στην εξωτερική πολιτική. Εκείνης της εξωτερικής πολιτικής, η οποία περιλαμβάνει δήθεν τσαμπουκάδες με την Τουρκία και τον κ. Ερντογάν ενώ ταυτόχρονα η πατρίδα μας μετατρέπεται στον περίγελο των Βαλκανίων με την κυβέρνηση των Σκοπίων και τον Τιράνων να κάνουν ό,τι θέλουν τον κ. Μητσοτάκη. Κι ο κ. Μητσοτάκης να προσποιείται ότι δεν καταλαβαίνει. Κι αν εκείνος το επιλέγει, εμείς καταλαβαίνουμε πολύ καλά και λέμε ότι όσα γίνονται στη Βόρεια Ήπειρο, τους τελευταίους μήνες, πληγώνουν τον πατριωτισμό μας.

Και, ναι, πρέπει να φέρουμε στην επιφάνεια τον πατριωτισμό μας, την πατριωτική αυτοπεποίθηση που προσέφεραν οι κυβερνήσεις του ΠΑΣΟΚ στους Έλληνες πολίτες.

Με την ενίσχυση της αμυντικής μας δυνατότητας αλλά κυρίως με πετυχημένη διπλωματία και ισχυρή οικονομία.

Όχι με γενικόλογες υποσχέσεις, αλλά με αντιμετώπιση της ερημοποίησης και του ξεριζωμού των Ελλήνων της περιφέρειας και ειδικά των αγροτικών περιοχών προς τις μεγάλες πόλεις. Πόσο να αντέξει μια επιχείρηση στα σύνορα μας με την Βουλγαρία, την Τουρκία ή τη Β. Μακεδονία, όταν εκείνες οι χώρες φαντάζουν φορολογικοί παράδεισοι; Πόσο καιρό ακόμα θα κλείνουμε τα αυτιά μας σε όσα προβλήματα έχουν οι ακρίτες μας στη Θράκη, στα νησιά μας, στην Φλώρινα και στην Καστοριά;

Και ξέρω ότι ο χρόνος σήμερα δεν επιτρέπει να κάνουμε αναλυτική συζήτηση για επιμέρους πολιτικές, αλλά μήπως αυτό είναι το πρόβλημα μας τελικά; Ότι δεν έχουμε καθορίσει πλήρως και αποφασιστικά την πολιτική μας ταυτότητα; Ότι δεν αποφασίζουμε ποιους εκφράζουμε και πως; Ότι

παλεύουμε 300 άνθρωποι να εκλέγουμε στην Κεντρική Επιτροπή αλλά μιλάμε ουσιαστικά πολύ λίγο μια φορά το χρόνο, σε παράλληλους μονολόγους; Αυτή δεν είναι μια λειτουργία αποδοτική. Σήμερα πρέπει να αφουγκραστούμε καλύτερα τον πόνο και τις αγωνίες των πολιτών που ξυπνάνε νωρίς το πρωί και παλεύουν να επιβιώσουν. Και αφού τους ακούσουμε, να καταθέσουμε λύσεις.

Πρέπει να αντιληφθούμε ότι όσο κάποιος απαξιώνει την πολιτική δημόσια, εκεί έξω υπάρχουν γονείς που δεν έχουν παιδικό για τα παιδιά τους, νέοι άνθρωποι που κρεμάνε τα πτυχία τους στον τοίχο για 700 ευρώ, επιχειρηματίες που βλέπουν το φορολογικό σύστημα να αλλάζει κάθε λίγους μήνες, ζευγάρια να μένουν με τους γονείς τους γιατί η στεγαστική κρίση απαγορεύει την αυτονομία τους.

Γίναμε η πρώτη γενιά που ζει χειρότερα από την προηγούμενη εξαιτίας φοβικών πολιτικών της συντήρησης.

Και αντί να μιλάμε για αυτά τα θέματα, μιλάμε για τα εσωκομματικά μας ζητήματα. Και πάλι χωρίς κανόνες. Με ευθείες βολές που αμαυρώνουν το παρελθόν, πληγώνουν τους χιλιάδες αγωνιστές της παράταξης, που τραυματίζουν το παρόν και ναρκοθετούν το μέλλον.

Και έχουμε υποχρέωση όσο πιο ψηλά βρισκόμαστε, τόσο περισσότερο να αναλογιζόμαστε το υπόδειγμα που προσφέρουμε. Οι προσβλητικές αναφορές και συμπεριφορές στο τέλος της ημέρας επιστρέφουν σε όλους μας.

Γιατί το ΠΑΣΟΚ τα τελευταία χρόνια πάλεψε πολύ να αποτοξινωθεί από συμπεριφορές που πλήγωσαν τους Έλληνες και κανένας δεν έχει δικαίωμα να ακυρώσει την προσπάθεια που χάραξε, κάτω από εξαιρετικά δύσκολες συνθήκες, μια γυναίκα που δεν φοβήθηκε όταν ήμασταν το πιο απαξιωμένο ελληνικό κόμμα να μπει μπροστά για να καθαρίσει το κούτελο όλων μας. Και την παρακαταθήκη της Φώφης Γεννηματά για αξιακή ανανέωση και αυτόνομη πορεία δεν μπορεί κανένας να τη βάλει σε κίνδυνο.

Γι' αυτόν ακριβώς τον λόγο πρέπει όλοι να καταλάβουμε ότι ο λόγος, η στάση και το ήθος που εκπέμπει ο καθένας μας αποτελεί υπόδειγμα της πολιτικής και εν τέλει της Δημοκρατίας μας. Και, ναι, πιστεύω στον ρόλο της πολιτικής ως αναγεννητική δύναμη της κοινωνίας. Γιατί αν δεν το κάνουμε εμείς θα ζήσουμε ό,τι ζει η Γαλλία με την Ακροδεξιά.

Και όταν λέω εμείς αναφέρομαι σε όλους εμάς εδώ μέσα, αλλά κυρίως σε όσους αγωνιούν έξω από εδώ. Αγωνιούν για το Κίνημά μας αλλά και για την προοπτική της ζωής τους.

Και επειδή καταλαβαίνω ότι το διακύβευμα όλων είναι κοινό και είναι ο πρωταγωνιστικός ρόλος και η σύγκρουση στις επόμενες εθνικές εκλογές, με όρους πρωταγωνιστή, με τη Νέα Δημοκρατία, πρέπει να καταλάβουμε ότι αυτό δεν θα γίνει αυτοματοποιημένα. Πρέπει να καταλάβουμε ότι δεν θα γίνει μέσα από πολιτικά κόλπα, αλλά μόνο εφόσον εκφράσουμε πραγματικά και αυθεντικά κοινωνικά αιτήματα και κοινωνικές δυνάμεις. Αυτά πρέπει να εκφράσουμε.

Ο καθορισμός της πολιτικής μας ταυτότητας δεν είναι ατομική δουλειά, δεν είναι καν δουλειά ενός Πολιτικού Συμβουλίου ή της Κεντρικής Επιτροπής μας. Είναι η επικύρωση μιας μεγάλης, ανοιχτής πολιτικής διαδικασίας που πρέπει να κάνουμε το επόμενο χρονικό διάστημα. Είναι αυτή η οποία θα οδηγήσει τις εξελίξεις στις οργανωτικές διαδικασίες, είναι εκείνη που θα οριοθετήσει πολιτικά την ταυτότητά και τη φυσιογνωμία του πολιτικού μας χώρου, ώστε βουλευτές, στελέχη μας, μέλη της Κεντρικής μας Επιτροπής, να σέβονται τις δημοκρατικές αποφάσεις που παίρνουμε στα συνέδρια μας, στις κεντρικές μας επιτροπές, στα πολιτικά μας όργανα.

Και όταν καθορίσουμε την πολιτική μας φυσιογνωμία να απευθύνουμε προσκλήσεις προς όλους. Προς όλους. Θεσμικά και πολιτικά. Όχι με deals αλλά με στόχο και όραμα μια Ελλάδα πετυχημένη και ισχυρή.

Η επιστροφή της πολιτικής περιλαμβάνει και κάτι ακόμα. Ότι όσοι πόνταραν στη διάλυση του ΠΑΣΟΚ ηττήθηκαν. Και πρέπει να ξανά ηττηθούν. Και αυτό είναι στο χέρι μας.

Και πρέπει να πάρουμε μια απόφαση. Θέλουμε ενδυνάμωση του ΠΑΣΟΚ ή διάλυση του ΠΑΣΟΚ; Εγώ είμαι με την πρώτη άποψη. Και αυτήν θα υπηρετήσω.

Το ΠΑΣΟΚ είναι ο κορμός της δημοκρατικής παράταξης και οι πρωτοβουλίες ανασυγκρότησής της μας ανήκουν. Όχι κλειστοφοβικά, όχι με εγωπάθεια, όχι κοιτώντας τον εαυτό μας στον καθρέφτη και πιστεύοντας ότι τα κάνουμε όλα καλά, ότι είμαστε οι καλύτεροι, ότι τα κάναμε όλα καλά και ότι δεν κάνουμε ποτέ λάθη. Αλλά αντιλαμβανόμενοι το ιστορικό βίωμα που έχει χαρίσει αυτή η παράταξη στον Έλληνα πολίτη και να διαμορφώσουμε μια ουσιαστική εναλλακτική πρόταση διακυβέρνησης με σχέδιο που κινητοποιεί τις μάζες και δίνει ξανά όραμα, ενθουσιασμό, ορμή, συναίσθημα, ψυχή σε μια παράταξη η οποία πρωταγωνίστησε για πολλές δεκαετίες.

Με ανοιχτή ατζέντα και πυξίδα την ενότητα και την προοπτική του ελληνικού λαού. Αυτό πιστεύω ότι μπορούμε να κάνουμε και αυτό πρέπει να κάνουμε.

Σας ευχαριστώ πολύ.